

Interkerkelijke Gemeente Guardamar del Segura "De Hoeksteen"

Een warme kerkelijke gemeente voor Nederlandse en Vlaamse bewoners en toeristen aan de Costa Blanca.

Elke zondag eredienst, aanvang 11.00 uur

Vanuit Guardamar del Segura volgt u de N332 in de richting van Torrevieja. Bij de derde en tevens laatste rotonde van Guardamar gaat u links richting het strand. Na 10 mtr neemt u het kleine weggetje naar rechts. Aan het einde gaat u rechts en direct weer links, zodat u langs de N332 rijdt. Dit is Calle Austria. Deze rijdt u 0,5 km in. Tot Residencia Bella Mare, nummer 11.

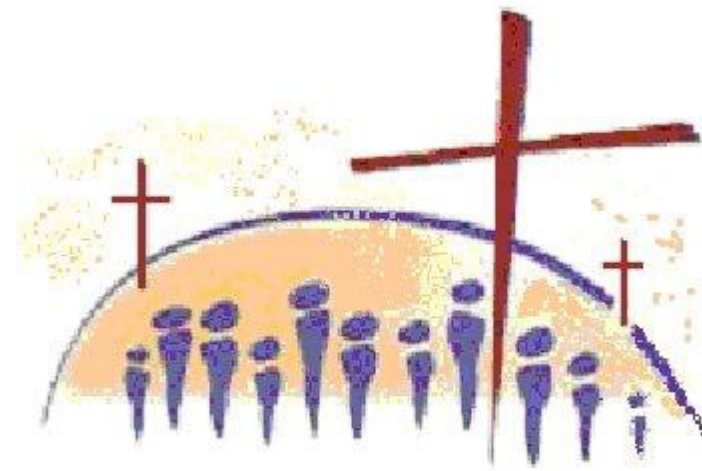
Vanuit Torrevieja volgt u de N332 richting Guardamar del Segura. U volgt de afslag Montesinos. Bij de grote rotonde Montesinos volgt U de afslag rechts richting El Moncaio. Na ongeveer 1 km slaat u rechtsaf (afslag Platja El Moncaio). In de volgende bocht houdt u rechts aan, zodat u langs de N332 blijft rijden. Dit is Calle Austria. Deze rijdt u ongeveer 0,5 km in. Bij nummer 11 moet u zijn, dit is Residencia Bella Mare. De ingang van de kerkzaal vindt u aan de rechterkant van het gebouw. Via het buitenterras kunt u de trap af. Tegenover het zwembad is onze kerkzaal.

De coördinaten voor uw navigatiesysteem : 38° 03' 48.96" N, 0° 39' 17.74" W

Samen Onderweg

Kerkblad van
"De Hoeksteen", Interkerkelijke Gemeente
Guardamar del Segura
Predikant: ds. W. van Buuren

Inhoud

Redactioneel	3
Van de praeses	4-5
Van de voorganger	6-10
Ds. Peronne Boddaert.....	10-14
Pastoraal en Verjaardagen	14-15
Kerkrentmeester en Collecten	16
Cantorij, Goede Doelen	17
Wie, wat en waar.....	18-19
Hoe vindt u ons	20

Pieter van der Ent
Alicante Spanje
 tel. +34 965756702 /
 mobiel +34 665654131
*Voor geheel vrijblijvende
 offerte kunt u mailen:
 info@entopmovers.com
 of u bezoekt onze Website:
 www.entopmovers.com*

**Van der Ent
 Top Movers
 voor al uw
 verhuizingen
 binnen Europa**

Financiën

Spanje (Iban) Rekeningnr: (ES41) 2100 6225 1602 0002 1905 (BIC code is CAIXESBB) t.n.v. Iglesia Evangelica Holandesa en Guardamar.

Internet

Website en E-mail: www.iggds.nl of www.kerkinspanje.nl
Email: info@iggds.nl

Colofon

Samen Onderweg is het kerkblad van de Interkerkelijke Gemeente "De Hoeksteen" te Guardamar del Segura.

Samen Onderweg verschijnt elke maand, m.u.v. juli en augustus.

Kopij inleveren: in Word, per mail: redactie@iggds.nl

Redactie: Henny vd Heide, tel. 06-522 76 330; Emailadres: redactie@iggds.nl

Wie, wat en waar

Kerkenraad

Praeses: George Reuchlin

Tel. +34 - 966 719 519; E-mail: j.g.reuchlin@t-online.de

Vicepraeses en kerkrentmeester: Albert Ferwerda

Tel. 966 712 099; E-mail: kerkvoogd@iggds.nl

Scriba: Henk Schoonenberg

Tel. 966 713 079; E-mail: scriba@iggds.nl

Pastoraat: Angelique Otten

Tel. +34 693 733 978; E-mail: leoottegro@home.nl

Diaken: Hetty van Rijn

Tel. 968 336 946; E-mail: diaconie@iggds.nl

Predikant:

E-mail: predikantiggds@gmail.com

Tel. 865 770 841

Het (privé) mobiele telefoonnummer van de predikant kunt u opvragen bij de leden van de kerkenraad

Adressen

Kerk

Residencia Bella Mare

Calle Austria 11

Urbanizatie Campomar

Guardamar del Segura

Kerkdiensten: Elke zondag om 11.00 uur

Adres pastorie:

Urbanización Benimar II.

Calle Conjunto Gema II No 4, Vivienda 231

03170-Rojales (Alicante)

Tel. Pastorie/Predikant 865 770 841

Redactioneel

April in Nederland...

Na drie heerlijke maanden in Spanje doorgebracht te hebben mag in nu weer proberen aan Nederland te wennen. Het is heerlijk om weer thuis te zijn en weer te kunnen genieten van mijn geliefden hier maar het nederlandse klimaat staat in schril contrast met dat van Spanje. Januari in Spanje was beter dan april in Nederland.

Het was fijn om de winter bij jullie door te brengen en jullie zondags (en meerdere van jullie ook op andere dagen) te ontmoeten. En...wij hebben m.i.v. 1 juni voor 11 maanden een appartement gehuurd in Guardamar. Het blijde vooruitzicht dat mij streelt!!!

In deze Samen Onderweg de gebruikelijke artikelen van o.a de praeses, predikant en kerkrentmeester. Van de predikant dit keer een afscheidswoord.

De komende maand is het weer een feestmaand en mogen we Hemelvaart en Pinksteren vieren! Ik wens u feestelijke dagen toe en hoop u 5 juni weer in Guardamar te ontmoeten.

Hartelijke groet,

Henny vd Heide

Van de praeses

Interkerkelijke richting

Dialogoog

De beste weg om tot oplossingen te komen en elkaars denken en handelen te kunnen begrijpen en te leren respecteren, is de dialoog; het gesprek. Is dat niet het wonder van Pinksteren, de dag waarop de Heilige Geest over ons gekomen is en de mensen elkaar konden verstaan, ook al spraken zij ieder in hun eigen taal?

Tijdens de afgelopen bijeenkomst van leden van onze gemeente en zij die tot de vaste bezoekers van 'De Hoeksteen' behoren, hebben wij allen in de zelfde taal gesproken, maar hebben wij elkaar nog wel verstaan? Wilde men nog horen wat gezegd werd, of waren te veel oren verstopt met vooroordelen? Konden wij elkaar nog bereiken? Mij bekwam het duistere gevoel dat ik bij een anti-Pinkster betrokken was. Vanwaar komt die spijgende tendens dat te vaak zaken negatiever gelezen, begrepen en uitgelegd worden dan op schrift gezet en bedoeld? Dat ken toch niet in een gemeenschap die Pinksteren viert?

Neen, de taal van de Geest, die over de gemeenschap wordt uitgestort, is geen Aramees, Turks of Grieks. Ook geen Nederlands of Spaans. De taal van de Heilige Geest is de taal van de liefde. Een taal die van boven werd geschonken en die in iedere spraak verstaan kan worden. De taal van de liefde is geen vroom gesmoes, maar smeedt in onze eigen taal en onze eigen daden een gemeenschap die God verheerlijkt en de naastenliefde in praktijk doet brengen.

Als wij dat Godsgeschenk niet meer kunnen ontvangen en de taal van de liefde niet meer kunnen spreken, dan geschiedt waarvoor het Amerikaanse psychologen echtpaar Hal en Sidra Stone waarschuwt. Dan ontstaat er - ondanks alle goede bedoelingen - een zodanige miscommunicatie, dat elk woord door de wederpartij wordt ontvangen als gif van slangen en schorpioenen uit de mond.

Doelstellingen

De vraag, die ik mij na de bijeenkomst van 7 april te stellen had, was: Is er zoveel in beweging gekomen dat er een opening is ontstaan om de doelstellingen te bereiken, die ik mij gesteld had bij het aanvaarden van mijn lidmaatschap van de kerkeraad, of zijn tegenstellingen alleen maar toegedekt en blijven zij sluimerend bestaan? De doelstellingen, die ik mij gesteld had, waren en zijn:

Cantorij

De cantorij repeteert elke woensdagochtend van 11.00 tot 12.00 uur, o.l.v. Bram de Smidt, in de kerkzaal.

Ons motto is 'Kun je nog zingen, zing dan mee'. Wij hopen als cantorij een bijdrage te mogen leveren in onze wekelijkse diensten.

Inloopkoffie

Elke woensdag is er vanaf 12.00 uur een inloopkoffie bij de kerk. Onze predikant zal hier ook aanwezig zijn. Iedereen is van harte welkom.

Goede Doelen

Als Nederlandse kerk in Guardamar ondersteunen wij met voedselpakketten gezinnen die weinig tot geen inkomen hebben. Dit wordt o.a. bekostigd uit de verkoop van tweedehands spullen. Wij doen een oproep aan u allen om ons van spullen te voorzien die wij kunnen verkopen op de markt.

Voor meer informatie kunt u bij ons terecht.

Leo en Ria de Bruijne
Tel. 966 722 987

Kerkrentmeester

Beste mensen,

Zoals gebruikelijk een periodiek collecte overzicht, doch als ik thans zie hoe het verloop over het jaar 2016 is t.o.v. het jaar 2015, dan constateer ik toch wel verontrustende cijfers. Het aantal bezoekers is gedaald met 104. De collecte opbrengsten zijn gedaald met respectievelijk € 753 en € 339 respectievelijk de 1e en 2e collecte.

Ik heb dan ook onze begroting 2016 inmiddels aangepast, ook al i.v.m. het feit dat de verwachte opbrengst van de vrijwillige bijdragen lager zullen worden, oorzaak minder leden ten gevolge opzegging en lagere bijdrage en geen bijdrage. Persoonlijk denk dat alle commotie van de laatste maanden onze Gemeente financieel ook niet goed heeft gedaan. Mijn en ook de wens van mijn medebestuurders is dan ook dat hier zeer spoedig een eind aan zal komen en dat wij als bestuur onze normale taken kunnen uitoefenen en verlost blijven van vervelende randzaken. Ik kan u meedelen dat geen enkel ander Bestuur dit op deze manier zal kunnen volhouden, ondergetekende en ook ander personen beslist niet.

Laten wij dan ook als Christenen samen weer proberen onze Interkerkelijke Gemeente tot rust te laten komen, zodat wij met ons allen weer ÉÉN Gemeente mogen zijn.

Voor zover nodig komen wij op onze algemene ledenvergadering op 6 MEI hierop terug (KOMT U ALLEN).

Met vriendelijke groet,

Albert Ferwerda

Collecten

Datum	Bezoekers	1e Collecte	2e Collecte
27.03	40	€ 104,00	€ 69,00
03.04	40	€ 126,00	€ 70,00
10.04	33	€ 77,00	€ 44,00
17.04	35	€ 89,00	€ 56,00

Ten eerste het behoud van het interkerkelijk karakter van 'De Hoeksteen'. Wat voor mij inhoudt dat onze kerk een huis van God dient te zijn, waar iedereen, die het Christelijk geloof beleeft, of daarvoor een positieve belangstelling heeft, welkom is en zich thuis kan voelen. Tolerantie, broederlijke naastenliefde en respect voor de ander, die op een andere manier zijn geloof beleeft, dan ik zelf, zijn de dragende peilers waarop onze kerkelijke gemeente gebouwd dient te zijn. Een theoloog, die de waarden tolerantie, broederlijke naastenliefde en respect in woord en daad actief heeft uitgedragen is Jkvr. Ds. Peronne Pauline Boddaert aan wie ik elders in dit nummer van Samen Onderweg een artikel wijd.

Het tweede doel dat ik mij gesteld heb, is om onze interkerkelijke gemeente meer bekendheid te geven binnen de kolonie van de Nederlandstalige vakantiegangers of zij, die meer permanent aan de Costa Blanca verblijven. Meer bekendheid en meer uitstraling is essentieel voor het voortbestaan van onze kerk. In het afgelopen jaar verloor onze kerk circa een kwart van haar leden door overlijden en opzegging. Daartegenover mochten wij slechts één enkel nieuw lid verwelkomen. Wil onze kerk niet aan bloedarmoede overlijden, dan is goed eensgezind beleid en richting gevende vernieuwing noodzakelijk, waarbij actief ingespeeld dient te worden op de behoeften en wensen van die mensen, die een weg naar God zoeken. Onze kerk heeft een apostolaire missie!

In de afgelopen tijd is mij gebleken dat ik er niet in geslaagd ben om mijn twee gestelde doelstellingen te realiseren. Er is een goed beheer gevoerd, maar het heeft ontbroken aan een vernieuwend beleid. Onze gemeenschap lijkt bovendien te verbrekelen in plaats van dat wij als eenheid onze interkerkelijke doelstellingen ondersteunen. Ik voel dat ik gefaald heb om onze kerk in de door mij voorgestane richting te leiden. Daarom ben ik teruggetreden. Zodoende kan ruimte en gelegenheid geschapen worden voor een praeses, die zich door een breed vertrouwen van de gemeente en leden van de kerkenraad gesteund weet om met kracht onze kerk weer tot eenheid en interkerkelijke bloei te voeren.

George Reuchlin

Van de voorganger

Hemelvaart, ruimtevaart of watervaart?

Inmiddels is het al weer jaren geleden dat ik van een moeder uit de gemeente hier een mooi artikel ontving van haar dochter over hemelvaart. Het sprak mij extra aan omdat daarin heel nadrukkelijk de vraag van de geloofsoverdracht opklonk "hoe zeg ik het mijn opgroeiende kinderen?"

Dat is inderdaad niet zo eenvoudig. Temeer daar er al misverstanden worden opgeroepen door de vertaling in onze gebruikelijke bijbeltjes. Letterlijk staat er niet "ten hemel varen", maar "opklimmen", zoals iedere rechtzinnige geleerde kan weten. Opklimmen doe je niet in de ruimte, in het vage hinein, maar tot het heiligdom. Daarbij is te denken aan de tempel in de Godsstad, Jeruzalem, dat hemelse, paradijselijke Jeruzalem. Hemelvaart is geen ruimtevaart, zoals velen in en buiten de kerk denken (tot aan Russische kosmonauten toe, die zeggen daar nergens God te zijn tegen gekomen). Je zou daarop kunnen zeggen: God is ook niet ergens in het uitspansel, maar het Rijk der hemelen is dáár, waar God is...!

In een poging de boodschap voor kinderen (en zij die als kinderen willen zijn) te laten klinken, probeerde ik om wat dichterbij te komen. Zo zond ik de betreffende moeder in een spontane reactie de volgende tekst.

Aan de oever van de Hemel-Vaart (Voor de basisschool-kinderen van Korach)

Varen doe je met een boot. Maar als in de bijbel sprake is van *ten-hemel-opneming*, denken we meer aan een rijtuig, een lichte wolkenwagen, paarden en ruiters van Israël, en niet direkt aan een vaart met water, waarvan de overzijde bereikt moet worden.

Jarenlang woonde ons gezin aan het Oranjekanaal. Een smalle vaart met behoorlijke hoogte-verschillen. Daarom zijn er ook een aantal sluizen, waardoor destijds de turf-schepen hun bestemming konden bereiken, zoals tegenwoordig de pleziervaartuigen. Van laag naar hoog. Je klom als het ware op naar hoger gelegen doelen en sferen.

Ari van der Wal is van uit het ziekenhuis naar een geriatisch revalidatie centrum "de Beukenhof" in zijn woonplaats Venray verhuisd. Het tempo van revalideren ligt hier lager dan in een ander revalidatie centrum en dat is beter voor het herstel van Ari. Het adres van Ari is:

Verpleeghuis Madeleine
Afd. Madelief, kamer B 14
Velgertstraat 1
5831 Boxmeer

Petra Kortenoeven is weer thuis, maar doet rustig aan.

Gerda van Buuren heeft een kaakoperatie ondergaan, zeer pijnlijk vooral met de maaltijden.

Thea Zanting echtgenote van ds. Solinger heeft een kijkoperatie gehad. Er moet een hartklep vernieuwd worden, dat zal binnenkort plaatsvinden.

Wij bidden voor gemeenteleden waarvan de gezondheid zeer te wensen overlaat.

Angélique Otten

Verjaardagen

9-mei	Ineke Sieders
10-mei	Lilian Jansen
13-mei	Johan Simon
15-mei	Frank van Lamoen
27-mei	André Verburg
28-mei	Mariét Verdaasdonk

Als derde criterium: hoe toereikend is de kracht van de ethische motieven van een godsdienst?' Schweitzer toetste de drie gestelde vragen aan de verschillende grote godsdiensten van deze wereld.

Peronne Boddaert raakte intens gegrepen door zaken en vragen betreffende de interreligieuze dialoog en de vrijheid van Godsdienst, zoals vastgelegd in het Handvest van de Verenigde Naties. Vanuit een diep in haar ziel geworteld intens gevoel dat godsdiensten tolerant, respecterend en overvloedig van inspiratie ten opzichte van elkaar zouden dienen te zijn, sloot Peronne zich aan bij de non-gouvernementele organisatie IRAF.

IRAF is - geïnspireerd door het uit 1893 stammende Parliament of World Religions - in 1900 in Engeland opgericht en heeft zich inmiddels over meer dan 25 landen verspreid. De doelstelling van IARF is 'to encourage tolerance and interfaith encounter through Dialogue and social Justice projects.' Als interreligieus ontmoetingsforum bereikt IARF niet alleen de Christelijke godsdiensten, maar ook de Islam, het Hindoeïsme, de Sikhs, Shinto's en aanhangers van het Zoroastrisme. In 1993 nam Peronne deel aan het Wereldcongres van IRAF in Bangalore. Zij schreef daar over: 'Mij vielen de schellen van de ogen toen ik de overeenkomsten ervoer tussen mensen van verschillende culturen tijdens een interreligieuze congres in India. Dat was nog eens wat anders dan de ivoren wetenschapstoren.' De interreligieuze IARF sloeg aan bij Peronne. In 1997 werd zij Europees coördinator van IARF en vervolgens voorzitter van de Nederlandse ledengroep. In New York werd zij aanvankelijk coördinator voor kerkelijke vrijwilligers en later programma-ontwikkelaar en fondsenwerver voor IRAF bij de Verenigde Naties. Zij wist daar te bereiken dat IRAF een belangrijke gift kreeg van de Rockefeller Foundation. Peronne was sinds 2000 lid van het (internationale) hoofdbestuur van IARF.

Op 5 maart 2007 overleed Peronne Pauline Boddaert. Zij werd slechts 37 jaar oud.

George Reuchlin

Pastoraal

Op de zondagen van de maand april hebben wij voorbede in de kerkdienst gedaan voor vrienden en bekenden.

Nonni van Federikslust die vandaag mocht beleven dat zij 86 jaar werd. Van harte gefeliciteerd.

De Hemel-Vaart is echter een breed water dat in de zon glinstert en waarvan de golven kabbelen. Het is rustig weer. Er varen schepen voorbij. Aan de overzijde ligt een *land van louter licht*. Het is de andere kant, die ook wel *hemel* wordt genoemd.

Van verschillenden wordt verteld dat zij de oversteek gewaagd hebben. Ik denk aan: Jakob (al vechtend met de engel), Mozes (al vluchtend met Israël uit een sla-venbestaan), Elia (bij de doods-Jordaan en later met een hemelwagen), Christoffel (met het kind op zijn schouder). Maar dat laatste verhaal veronderstelt enige kennis van het kind, dat meerdere keren de oversteek zou wagen. En daarover gaat het volgende verhaal...

Jezus en zijn leerlingen stonden eveneens aan de vaart. Ze namen afscheid. Jezus zou oversteken naar de overkant en de leerlingen zouden hier blijven, in dit land, op hun eigen plek, waar hun huis is, bij hun eigen mensen, vrienden en vreemden.

Het was een echt afscheid. Van Jezus, hun Meester, hadden zij zoveel geleerd dat zij het nu zelf moesten weten. De goede boodschap zouden zij al biddend en zingend dóór-vertellen in woorden en daden, om anderen te winnen en om met elkaar te vieren (tot en met in een hooggestemde liefdesmaaltijd) dat het door God gegeven leven goed is.

Ja, dat konden ze nu allemaal zelf (hoewel zij tot aan hun laatste snik *leerling* zouden blijven). Ze wisten van de betekenis van de doop, ze vertrouwden op God en hadden elkaar lief. *"Maar zien we u dan nooit weer..?"*, zo vroegen ze aan de Meester. *"Als u aan boord stapt en naar de overzijde vaart, zijn we u dan voorgoed kwijt...?"*

Jezus keek hen aan en zei: *"Ik ga wel heen, maar mijn adem zal jullie voor altijd bezielen. Als ik straks de zeilen gehesen heb en weg vaar, moeten jullie niet aan de oever blijven staan, alsof je op mij blijft wachten. Je mag me uitzwaaien, maar niet te lang. Niet tot ik een stipje aan de horizon ben. Niet tot je ogen zeer doen van het turen."*

Je zwaait me uit, maar als ik het tweede zeil hijs, moeten jullie weggaan, terug naar huis, naar het dorp, naar de mensen. Het is een mooie dag. Deze dag moet je niet vergeten te vieren, morgen, en overmorgen. Steeds weer. Want je bent mij nooit voor-goed kwijt. Jullie weten toch dat ik je niet in de steek laat? Jullie kennen mij toch...?

Weet je nog dat ik jullie al mijn verkleedkleden heb laten zien? In die oude grote kist: de jurken, broeken en de jasjes. En die andere kist met de pruiken en snorren en baarden en die gekke hoedjes, de brilletjes en wandelstokken. En de tas met de schminkpullen, oogschaduw, lippenstift, opzetnagels en lange wimpers...

Dat blijf ik doen. Als ik aan de overkant de hemelse haven ben binnengevaren, de zeilen strijk en de boot stevig aanmeer, dan til ik de oude grote kist, de andere kist en de tas met de leren hengsels de kade op. Gods engelen zullen de kisten en de tas dan van mij overnemen en de hemel indragen. En dan kleed ik me om...

Misschien vandaag nog, of anders morgen, zul je tussen alle mensen in de stad heel even iemand zien met dat gekke gele hoedje. Dan weet je dat ik er ben. En als iemand

naar je toe komt met een briljetje waar hij haast niets meer door ziet, zwaaiend met zo'n witte blindenstok met rode strepen, wees dan vriendelijk voor hem, want ik zou het zomaar kunnen zijn.

Misschien vandaag nog, of anders morgen, zie je een kind dat jouw taal niet spreekt en een andere huidskleur heeft. Het ruikt naar keukenkruiden die je niet thuis kunt brengen. Het komt bij jou op school, bij jou in de klas nog wel. In de krant staat dat het hier misschien niet langer mag blijven en teruggestuurd wordt naar een gevaarlijk land, waar oorlog woedt. Het kind is bang daarvoor... Weet dan dat ik er ben...!

Ik laat jullie niet alleen. Ik zal er altijd zijn. Jullie kénnen toch die oude grote verkleed-kist, en die andere kist en die tas met de leren hengsels...? Jullie weten toch als geen ander, hoeveel er allemaal in zit...? De hoeden hebben jullie zelf gepast en op de hoge hakken hebben jullie zelf gelopen...

Nee, ik laat jullie nooit in de steek. Jullie zullen mij altijd zien en weten dat ik er ben, vandaag, en morgen, en overmorgen..."

Jezus keek de kring rond. Hij heeft zijn leerlingen toen één voor één aangezien om te kijken of ze het begrepen hadden. Ze knikten... ja, ze hadden het begrepen.

Het water klotste tegen de boot. Ze liepen de stijger op en Jezus stapte aan boord. De Hemel-Vaart lag breed te glinsteren in de zon. Er vlogen nog wat vogels over... Ze zagen de oude grote kist, de andere kist en de tas met de leren hengsels onderaan de mast staan. Jezus hees het zeil. Hij trok het omhoog langs de mast. Het bolde open in de wind. De touwen, waarmee de boot lag aangemeerd, haalde hij in, en meteen zette de boot zich in beweging en voer langzaam weg. Ze zwaaiden. "Vaar-wel...", riepen de leerlingen. "A-Dieu", riep Jezus.

De vaart was breed. Jezus trok het tweede zeil omhoog, en de leerlingen herinnerden zich wat Jezus gezegd had: "Als ik het tweede zeil hijs, moeten jullie weggaan, terug naar huis, naar het dorp, naar de mensen, want het is een mooie

Marie Boddaert (1844 - 1914) was een actief aanhangster van het humanitarisme en had respect en medelijden met alle levende wezens en was dus een fervent tegenstander van vivisectie. Zij was lid van de dierenbescherming, bestrijder van drankmisbruik en voorstander van vegetarisme. Daarnaast was Marie Boddaert literair begaafd en schreef voor 'De Gids', 'Het Weekblad voor Muziek', 'Zingende Vogels' en andere bladen. Voor de componist Richard Hol schreef zij de libretto's voor zijn opera's 'Uit de Branding' en 'Floris V'. Het meest bekend is Marie Boddaert echter geworden als schrijfster van kinderboeken, waaronder 'Sturmfels' en 'Roswitha'.

Elisabeth Carolina Boddaert (1866 - 1948) heeft zich onderscheiden door haar inzet voor ontspoorde en verwaarloosde jeugdigen. Elisabeth volgde een opleiding tot verpleegster in het Royal Infirmary Hospital in Edinburgh. Dat ziekenhuis gold als een van de modernste ziekenhuizen van Europa dankzij de hervormingen die Florence Nightingale had doorgevoerd. Doordat zij tijdens haar tijd als verpleegster in Schotland veel in contact kwam met armen, verwaarloosden en misdadigers, ontwikkelde zij een sterk gevoel voor sociaal werk. Terug in Nederland stichtte zij in 1903 - geheel uit eigen middelen - een tehuis voor de moeilijke jeugd. In het huis, dat later de naam zou krijgen van Boddaert-huis, werd onderdak geboden aan alleenstaande kinderen, kinderen uit één ouder gezinnen en kinderen wiens ouders aan de drank verslaafd waren. Zij was een tegenstandster van lijfstraffen en geloofde in opvoeding door observatie in de vier milieu's, waarin kinderen opgroeien (straat, huis, school en tehuis). Door repressieve maatregelen achter wegen te laten, maar in plaats daarvan kinderen, die dreigden af te glijden in de criminaliteit, langdurig en preventief te begeleiden, kon zij bedreigde kinderen opvoeden tot zichzelf respecterende burgers. In navolging van het eerste opvanghuis voor bedreigde jeugd, werden er later meerdere Boddaert-huizen gesticht.

International Association for Religious Freedom (IARF)

Een man, waarvoor Peronne Boddaert grote bewondering koesterde, was de arts en zendeling-theoloog, Albert Schweitzer. Tijdens een lezing over Albert Schweitzer stelde Peronne: 'Als leidend beginsel wil hij (Albert Schweitzer) kijken naar de cruciale hoofdgedachten van de wereldgodsdiensten en zich afvragen welke idealen bezitten zij? Hij onderscheidde drie contrasten of criteria. Ten eerste: is een religie pessimistisch of optimistisch van aard of is er een mix? In dit verlengde; ten tweede: wordt er uitgegaan van monistisch of dualistisch denken? Met andere woorden: gaan alle krachten terug op een volmaakt goede oerkracht en komt de vervolmaking tot stand door een natuurlijke ontwikkeling, uitmondend in een zuiver geestelijk zijn, of zijn er machten in deze zinnelijke wereld die soms botsen met de goddelijk goedheid?

Na haar studie in Leiden vertrok Peronne Boddaert voor een tweejarige postdoctorale opleiding naar Oxford. In Engeland legde zij zich toe op wijsheidsliteratuur en liep stage bij een psychiatrische inrichting. Tijdens haar Brits kerkelijke ervaring werd zij geraakt door de Keltische spiritualiteit en ontdekte hoeveel waardevolle inzichten zich openbaren, omdat het de verbinding belicht met al wat leeft en groeit. Een bijzondere plaats nam daarbij Saint Ninian in. Tijdens een preek voor de NPB-gemeente te Lunteren op 8 januari 2006 merkte zij op: 'Willen wij de Bijbel toch als richtsnoer en spirituele schatkist proberen te zien. Laten wij wat menselijker beginnen, voordat wij eventueel iets snappen van de mysterieuze passage. Namelijk met een man die ooit heilig werd verklaard. Ik vertelde u over Ninian, die leefde in de vierde eeuw en de apostel was die de Picten in Zuid Schotland tot het Christendom bekeerde. Hij is terecht heilig verklaard, want het moet een prima en integer man zijn geweest, die ook heus zijn aanvechtingen had. Zo is het bekend dat hij af en toe goed verliefd kon worden. Toch lukte het hem om zijn priesteropleiding in Rome af te ronden. Daarna heeft hij grote gebieden van Engeland 'beschaafd', cultureel en sociaal gevormd. Een onvermoeibare pionier, deze man. Een hervormer met een zonnig karakter, hij straalt kracht en licht uit in elk duister gebied waar hij komt.'

Dat zelfde zonnige karakter, diezelfde kracht en licht heeft ook Peronne uitgestraald. Zij was geen kamergeleerde, noch een gortdroge wereldvreemde predikant. Peronne stond als theologe midden in de wereld. Zij was een regelmatige bezoeker van 'De Industriële Groote Club' in haar woonplaats Amsterdam, waar de hoogste bazen van het Amsterdamse bedrijfsleven elkaar bij borrel en diner ontmoeten. Ook gaf zij cursussen voor ondernemers over ethiek en bedrijfsleven. Van het goede der aarde kon zij genieten. Zij was niet tegen de jacht, maar zelf geen jager. Zij stelde geen enkel bezwaar tegen de jacht te hebben als die goed uitgeoefend wordt. 'Integendeel, het is noodzakelijk om de wildstand te reguleren. En dat heilige wild! Het is toch een zaligheid om met vrienden onder het genot van een goed glas wijn te genieten van datgene wat je op een correcte manier uit de natuur hebt geoogst.'

Voorbeeldige voorgangers

Peronne was van mening dat in de huidige tijd veel mensen in de problemen komen omdat zij los zijn van hun achtergrond. 'Ik merk in mijn pastorale werk dat de mens behoefte heeft aan vastigheid. Sommigen weten niets meer van hun achtergrond en verworteling of willen er niets van weten. Dat is jammer, want je eigen geschiedenis bepaalt voor een groot deel wie je nu bent en hoe je in het leven staat. Als je je daarvan bewust bent, kan je keuzes maken.'
In hoeverre hebben eerder levende vrome en weldoende vrouwen uit haar familie Peronne geïnspireerd om als predikante Godswoord te gaan verkondigen?

dag..." Ze zwaaiden nog één keer. Jezus zwaaide al niet meer terug. Hij was gespannen met het zeil bezig.

Ze liepen van de stijger terug de oever op, langs de bomen naar het pad dat landinwaarts leidt. Ze keken nog één keer om. De Hemel-Vaart glinsterde in de zon. De boot waarmee Jezus naar het lichte hemelland voer, was een stipje geworden, een stipje in de verte.

Ze liepen naar het dorp. En toen ze de toren zagen, dachten ze: "Nu toch ongeveer moet Jezus daar aan de overkant de haven binnenlopen, de zeilen strijken, aanmeren, die oude grote kist, de andere kist en de tas met de leren hengsels op de kant tillen. Daar nemen de engelen ze van hem over en dragen ze de hemel in. En dan kleedt hij zich om..."

Afscheid

Voor de vierde keer mocht ik drie maanden in uw midden vertoeven en uw voorganger zijn. Bij elkaar heeft u me dus al een jaar lang verdragen, en weet u dus ondertussen ook goed wat voor vlees u in de kuip hebt. Dat geldt voor mij ondertussen evenzeer, al zijn er altijd weer nieuwe gezichten, nieuwe ontmoetingen en nieuwe ontwikkelingen. Dat is maar goed ook, want stilstand is net zoets als bij stilstaand water, het wordt heel troebel en gaat stinken: de dood in de pot.

Wel kun je bij veranderingen mensen missen. Omdat er steeds jaren tussen liggen en scheidingen plaatsvonden omdat het leven huis hield, de dood inbrak, omdat ziekte een verder verblijf onmogelijk maakte, of omdat mensen tijdelijk of voorgoed de gemeente de rug toekeerden. Daarbij overviel mij in ieder geval een droef gevoel.

Maar er waren ook positieve ontwikkelingen, zoals de terugkeer naar de kerkplek van weleer in "Augusto", met het uitzicht op zee en met de plezierige bediening van Petra en haar staf. De diensten beneden, met altijd weer de vriendelijke en behulpzame Johan die voor alles zorgde, Mercedes die het orgel (wat niet haar lijfinstrument is) bespeelde en deed wat maar in de gegeven omstandigheden mogelijk is om met elkaar een fraaie liturgie te beleven, en de techniek die door Leo altijd gloedvol werd verzorgd.

Willem van Buuren

Buiten de zondagse vieringen (en de indrukwekkende Goede-Vrijdag-viering), waren er de inloopmorgens waar enkele getrouwen met mij over alles konden praten waar zij vragen of opmerkingen bij hadden, zoals de afgelopen of de aanstaande dienst. Maar ook de bijna wekelijkse bezinningsavonden, waarin we soms diepgaande gesprekken voerden over zeer verschillende onderwerpen, zoals het gebed, de omgang met de vreemdeling, wat vloeken wel en niet is. En de indringende films die we bekeken en altijd op de een of andere manier ons eigen leven raakten: van Taizé tot Brazilië, van kerkgeschiedenis tot politiek. De dank daarvoor is wederzijds.

Het gaat u allen goed.

Hartelijke groet,

Willem van Buuren

Ds. Peronne Boddaert
Strijdster voor tolerantie en geloofsvrijheid

Sinds het ontstaan van de Christelijk kerk heeft zij in haar twee duizend jarig bestaan naastenliefde, vergeving en verzoening uitgedragen, maar is in haar geschiedenis ook bevestigd met ruzies, verbroekeling en strijd. Gelukkig zijn er bij scheuringen en afsplitsingen ook telkens weer personen opgestaan, die de eenheid hebben willen herstellen door tolerantie, naastenliefde en respect voor de ander uit te dragen. Een belangrijke voorvechtster voor deze brede acceptatie van het geloof en verbindende naastenliefde was Jkvr. Ds. Peronne Pauline Boddaert. 'Pee' Boddaert is bepaald niet de eerste theologe geweest die voor tolerantie, respect en naastenliefde heeft gestreden. Zolang er splitsingen en strijd zijn geweest, zolang zijn er ook mensen geweest, die zich voor het herstel van eenheid en Christelijk waarden hebben ingezet.

Sebastian Castellio

Voor na de splitsing tussen de katholieke kerk van Rome en de protestante geloofsrichtingen zijn er vele dapperen opgestaan om tolerantie, respect en naastenliefde in de verdeelde kerken te preken. Onder hen neemt de in de Franse Dauphiné geboren Sebastian Castellio (1515 - 1563) een wel zeer prominente plaats in.

Hij was een theoloog, die het Latijn, Grieks en Hebreeuws beheerste en in zijn tijd in theologische betekenis gelijk - zo niet hoger - werd aangeslagen als Jean Calvin. Op aanbeveling van Calvin werd hij benoemd tot rector van de hogeschool te Genève; een positie die Castellio vanaf 1540 heeft bekleed totdat hij na een breuk met Calvin in 1544 moest vertrekken. Op godsdienstige gebied waren de beide theologen het niet op alle punten met elkaar eens, Zo was Castellio het niet met Calvin eens dat het Hooglied wegens erotisch getintheid uit de kanon van de Bijbel verwijderd moest worden. Ook over de predestinatie verschilden zij van mening.

Tot een totale breuk kwam het toen Castellio in 1553 in openlijk verzet kwam tegen de verbranding van de priester Michael Servet, die - op sterke aandrang van Calvin - door het stadsbestuur van Genève tot de brandstapel was veroordeeld.

Castellio was tolerant in zijn dogmatische opvattingen en zette zich in voor politieke-godsdienstige vrijheid van geloof. Hij stelde de ene geloofsrichting niet boven de andere en meende dat geen enkel geloof als het enige ware geloof kon worden beschouwd. Als grondgedachte voor elke kerkelijke richting gold voor hem, dat men de ander niet anders behandelen mocht, dan dat men zelf behandeld wenste te worden (Hebt uw naasten lief, gelijk u zelf). Castellio vertaalde de Bijbel vanuit het Latijn in het Frans en schreef vele boeken over theologische vraagstukken. Zijn meest bekende werk is het in 1562 gepubliceerde 'De arte dubitandi'.

Peronne 'Pee' Pauline Boddaert

In onze eigen tijd is Pee Boddaert een markant voorvechtster geweest voor tolerantie naastenliefde en respect voor anders gelovigen. Zij werd op 19 augustus 1969 in Kralingen, het chique deel van Rotterdam, geboren. Zij stamt uit een adellijk geslacht met wortels in Vlaanderen en Zeeland. Haar grootvader en vader waren eigenaars van een bloeiend handels-laboratorium, dat in de grote havenstad een belangrijke rol speelde bij de controle van aangevoerde petrochemische producten en andere handelsgoederen. Het Christelijk geloof speelde een nadrukkelijk rol in de familie, waarbij de Remonstrantse kerk centraal stond. Haar grootvader en oom waren ridders in de eeuwenoude Johanniter Orde. Vanuit die achtergrond was het niet verwonderlijk dat de belangstelling van Peronne voor godsdienstige vraagstukken er toe leidde dat zij theologie in Leiden ging studeren en in 1996 tot dominee werd gewijd. Over haar roeping om Gods woord te gaan verkondigen verklaarde Peronne: 'Ik ontdekte Geloof als levensvorm, verbonden met de gedachte dat men in het leven de belangrijkste dingen toch zelf moet doen. Het werd mijn identiteit.'